

1937: חתונה על הקרח

1938: סואץ

1938: ריתמוס החיים

קולנוע

כוכבים

המחזרת הפיליפינית

צ'ק פאלמר (טיירון פאואר) הוא קצין ימי אמריקאי שאניתו נטרפת מול החוף הפיליפיני בזמן הפלישה היפנית לאיים. הוא ניצל, מגיע אל היבשה, מקבץ סביבו אנשי גרילה פיליפינים ואמריקאים, נחלץ ממלכודת רבות, גם מהאחרונה והמסוכנת ביותר, ממנה מצילים אותו כוחות הגנרל מק'ארטור החוזרים אל הפיליפינים.

הסרט, המבוסס על מעשה שהיה: הרפתקאותיו של צ'ק פאלמר האמת, נראה מזויף כמו סרט ממדרגה שניה על המערב הפרוע. רק תמונות הקרב נראות אמיתיות במדת-מה. כל השאר, תככים, מזימות, גבורה אישית, הערצת הגבור האמריקאי על ידי הילידיים, וביחוד האשה (מישלן פרל) שהוכנסה אל תוך המערבולת כדי לספק מנה של סקס-אפילי, מעוררים רק גיחוך. הבמאי

1936: הבית בלונדון

פריץ (מטרופולין) לאנג הולך, כפי הנראה, מדחי אל דחי (העולם הזה 722).

במקום מפעל, קיסרית. טיירון פאואר קרא לעצמו זמן מסויים טיירון פאואר הבן, להבדילו מאביו, שחקן מפורסם ויש אומרים, גדול של התיאטרון האמריקאי. במרוצת הזמן השמיט את התוספת, היה למפורסם לאין ערוך מאביו. אבל הצעיר שרבים ראו בו שחקן גדול לעתיד, הכיוב את התקוות שתלו בו, פרט לאחת: הכנסותיו בקופה לא ירדו. מבחינה זו פאואר הוא שחקן המקובל על דעת הוליווד; מבחינה אמנותית, מהחה דרכו ירידה בלתי פוסקת במדרון.

פאואר נסה את מזלו לראשונה בהוליווד, עת שאביו שחקן בתפקיד חשוב בסרט, והבן, בתפקיד פועל באותו סרט. אבל האב מת באמצע העבודה ופאואר הבן איבד את התפקיד הקטן שלו. מאוכזב, עזב את עיר הסרטים, נדד למקומות אחרים. התפרנס מעבודה ברדיו, אולם עבודתו הרצינית החלה על במת ניו-יורק, במחזות כמו רומאו וג'וליה וז'אן הקדושה לברנרד שאו. הצעיר שלא הצליח לחדור להוליווד בכניסה הראשית, משך את עיני המפיקים בהופעותיו על הבמה. הוא הוחתם על חוזה לשבע שנים, החל משחק בסרטים. הופעותיו הראשונות,

1942: הברבור השחור

1942: אנקת הים

1946: על חודו של תער

כל הזמן שאפה להיות שחקנית, סרטים. עכשיו היא נחשבת לכוכב. ה התאור שהודבק לצעירה חומת השער איבון טוענת שהיא מתענינת בשיש תפקידיה על בד הקולנוע הם פחות אי

סר

"הנך היפה בפריס"

ספורו הקצר של ארנסט (למי צלצל

טיירון פואר ולינדה ס

בסיס לתסריט מנופח ומלאכותי ביותר סוסים המעורב במעשי פשע שונים ש באמריקה. באירופה הוא שוקע באותו בנו שבאסטר משתדל להסתיר ממנו את הסוסים הגדול בצרפת, אבל חבורה ש יזכה. הוא מבכר לזכות, כדי לא לרדת

בתפקידים קטנים, משכו את תשומת לב הצופים אל הבחור הצעיר, השחרחר וגבה הקומה, בעל החיוך המלכך. בסרטו השלישי כבר מלא תפקיד ראשי. זה היה הבית בלונדון, אודות חברת האחריות הידועה לויזס. פאואר מצא חן, אבל עדיין לא הראה כל יכולת משחקית מיוחדת במינה. בסרטיו הבאים, קומדיות קלילות כמו חתונה על הקרח, לא היה יותר מאשר בחור נחמד, בסוגן שחקן את פרדי גדל; פאואר הופיע בסרט מגולח למשעי, צעיר המעונין יותר בנשים (ביניהם קיסרית צרפת) מאשר במפעל חייו.

כל הטפסים הושמדו. פעם אחת ויחידה קרב אל תפקיד של ממש: בהמבול בא שחקן מהרדגיה הודי צעיר, המתאהב באשה אנגליה (מירנה לוי). אבל אחרי הצלחה זו נמסרו לו שוב תפקידים חסרי ערך אמנותי. בכל אחד מסרטיו, ברייהם יאנג, ג'וני אפולו, דם וחול, הברבור השחור, אנקת הים, על חודו של תער, היתה נוכחותו מענינת למדי, אך מעולם לא דינמית, לא חיונית. הורגש ששחקן אחר היה מסוגל להפיק יותר מן התפקיד.

שדרת הסיוטים נתן לפאואר הודמנות מעניינת. הסרט הזה הוא מהדורה הוליבודית של אחד הסרטים הצרפתים המשובחים ביותר: בעלות השן. בתפקיד הראשי במהדורה הצרפתית שחקן ז'אן גאבין, ציווה לשרוף את כל ההעתיקים של המהדורה המקורית. מעשה ברברי כזה לא נשמע מאז היות הקולנוע. אבל תכסיס זה לא הועיל. הסרט האמריקאי לא סבל מהשוואה לסרט הצרפתי; הוא היה רע כשר לעצמו, ואלה שראו את גבין יכלו רק למשוך בכת-פיהם בלגלוג למראה מאמציו של פאואר. את מקום ההבעה העמוקה ורבת הגוונים של השחקן הצרפתי שמשו פנים יפים יותר אבל בהרבה יותר משעממים. בעת המלחמה שרת פאואר בחיל הקומנדו האמי ריקאי, תחילה כסוראי, אחר כסגן. משחזר להוליווד, הכניסו אותו שוב לשורה ארוכה של סרטים כמו משטר הדמים, נסיך השועלים, בהם היה עליו להר-אות יפה בבגדים היסטוריים, אותם הוא יודע, אגב, ללבוש כהלכה.

לאחר הפסקה של חודשים אחדים בהם הופיע במחזה חובל רוברטס בלונדון, התמרד בהוליווד, דרש תפקידים מתאימים יותר. אם המחזרת הפיליפינית היא דוגמה למה שיעשה בעתיד, יש רק לומר שחבל מאד על טיירון פאואר, מי שתלו בו פעם תקוות רבות.

לא כל-כך אינטלקטואלית

כדי ששחקן יצליח בהוליווד אין זה הכרחי שיהיה בעל כשרון. בבית החרושת הגדול לסרטים מצויים בלי ספק כמה מן הכשרונות הגדולים ביותר

של עולם הקולנוע ומצויים בו כמה מן הכשרונות הקטנים ביותר. דוגמה בולטת היא איבון דה-קארלו, המעניינת כרגע. הסבה: איבון דה-קארלו מופיעה בשורת הצגות בישראל. ייתכן שעל הבמה תראה נצוצות של יכולת. על הבד שמשה לא יותר מאשר תפאורה — נאה למדי — בסרטים זולים שעשו כספים מרובים למפיקיהם.

הביוגרפיה הרשמית שלה מספרת כיצד הגיעה לבדי הקולנוע: בילי ויילר, במאי בעל טעם, חפש שחקנית לאחד מסרטיו, בחן את איבון, פסל אותה מגניה וביה. מפיק אחר, וואלטר ונגר, ראה את סרט הבחינה, התענין ברקדנית, ציווה על בחינה נוספת. שוב כשלו. רק בחינה שלישית הוכיחה לו שבאיבון דה-קארלו צפון משהו. מה בדיוק, זאת ידוע רק להוליווד, למיליונים הגוהרים לראות את סרטיה. ככל אופן, אין זה כוח משחקי.

איבון נולדה לפני 27 שנים בקנדה ואמה החליטה שעליה להיות רקדנית, הכריחה את בתה הקטנה ללמוד מחול. איבון לא אהבה לרקוד, בקרה בבית הספר למחול כדי שלא לפגוע באמה. לאחר זמן נכנס הרקוד לדמה, נסעה להוליווד, הופיעה במעודוני-לילה שונים.

